

nas. So vezi močnejše. Brez pomena zanje so razdalje, kraj in čas. Vekovečna dragih je bližina. Smrt je le združitev na večer. Zemlja skupno je pribežališče in poslednji cilj vseh nas je mir.« (Mila Kačič)

MOLITEV NA ČAST SV. JOŽEFA ZA SREČNO ZADNJO URO

O SVETI JOŽEF, tvoja zaščita je tako velika, tako močna, tako učinkovita pred Božjim prestolom, vate polagam vse svoje želje in hrepenenja. O sveti Jožef, pomagaj mi s svojo mogočno priprošnjo, naj mi tvoj nebeški Sin nakloni duhovni blagoslov, po Jezusu Kristusu, Gospodu našem, da bom lahko s pomočjo tvoje nebeške moči hvalil in častil najbolj ljubečega Očeta. O sveti Jožef, nikoli se ne utrudim, ko premišlujem o tebi in Jezusu, ki spi v tvojem naročju; ne upam se ti približati, dokler počiva ob tvojem srcu. Močno Ga stisni tudi v mojem imenu, nežno Ga poljubi na glavo in Ga prosi, naj mi ta poljub vrne ob uri moje smrti. Sveti Jožef, priprošnjik za srečno zadnjo uro, prosi za nas. Amen.

ZDRAVILNA BESEDA

Vse, ki imate izkušnjo bolečine izgube; naj si bo sveža ali oddaljena, in se zavedate zdravilne moči besede, ki nam jo ponuja Sveto pismo in slišane in/ali pričujoče besede, ki si jo podelimo med seboj v zaupanju, da izrečena izkušnja ostane na varnem med sodelujočimi, vabljeni, da se pridružite tedenskim srečanjem pogovorne skupine

ZDRAVILNA BESEDA,

ki bodo potekala vsak četrtek, po večerni maši, v laški župnijski knjižnici.

Prvo srečanje bo v četrtek, 4. 11. 2021. Vsako srečanje bo trajalo 1 uro in pol. Petra Kolšek

Zahvala za krašenje v oktobru vasem **Marija Gradec, Modrič, Plazovje in Radoblje**. V novembru čistijo in krasijo **Olešče, Padež, Požnica in Reka**.

31. NEDELJA MED LETOM, 31.10.

7.00: živi in + farani

9.00: + Marjana PESJAK, 4. obl., in vsi iz družine PESJAK in ŽELEZNIK

10.30: + starši LONČARIČ in sestra Melita + Janez KRIVEC

PONEDELJEK, 1.11., VSI SVETI

7.00: živi in + farani // + Anika VODIŠEK

9.00: + dva Karla, Rozalija BEZGOVŠEK in vsi sor.

10.30: + Jože OJSTERŠEK, živi in + OJSTERŠKOVI

14.00: večernice, 15.30: blagoslov pokopališča

18.00: molitev treh delov rožnega venca

TOREK, 2.11., Spomin vernih rajnih

7.00: vsi + iz družin FLIS, PUŠNIK in CVERLE

9.00: + Martin ŠKORJA

+ Janko DEŽELAK, obl., in sorodniki

18.00: + Drago VODIŠEK, 1. obl.

SREDA, 3.11., sv. Viktorin Ptujski, škof, mučenec

7.30: + Jurij, Frančiška KOŠIČ, dva sinova in dve hčeri

+ Franci in Marija BUČAR// za vse rajne

ČETRTEK, 4.11., sv. Karel Boromejski, škof

18.00: + Karel ŠTRAUS

+ Marija, Jože TUŠEK, brat Jože in sestra Helena

+ Dragica ŠUSTER// po maši ZDRAVILNA BESEDA

PETEK, 5.11., sv. Zaharija in Elizabeta, starši Jan. Krstnika

7.30: + starši Frančiška, Vladimir NOVAK in p.z.v.

18.00 + Martin OJSTERŠEK

+ starša Franc, obl., Alojzija GUNZEK, sestra Fanika in Srečko

SOBOTA, 6.11., sv. Lenart, opat

18.00: + Ljudmila JELOVŠEK, 10. obl.

+ Stanka STARC// češčenje Najsvetejšega

+ Marija GRAČNER, 8. dan

32. NEDELJA MED LETOM, 7.11. Martinova n.

7.00: živi in + farani

9.00: + Ivanka, 20. obl., mož Jernej HROVAT in stari starši MARINKO

10.30: + Martin TOPOLE, starši in brat Marjan POŽIN

MARTINOVA LILIJA

31. oktober 2021, leto 13, št.: 37

**Laško občestvo - umrle
od 1. november 2020
do 1. november 2021 -
še posebej priporočamo
v molitev!**

MINLJIVOST JE NAŠ BLAGOSLOV

Med prsti mi počasi drsijo jagode rožnega venca, skozi glavo pa tisočero misli.

Vedno znova se ujamem, da sem z mislimi bolj v čutenju srca kot v pomenu izrečenih besed, bolj v pre-mišljevanju dogodkov bližnje preteklosti kot v daljni preteklosti Njega samega. A če izhajam iz misli, da je molitev rožnega venca »ustvarjanje Božjega okolja, v katerem mi lahko Bog zelo osebno spregovori... da je blago šepetanje skrivnosti Gospoda, ki po Mariji vstopa v naše srce,« potem sem z mislimi in s srcem z Njim in, kar je blagodejno, On z menoj, ki me vedno čaka:

Čakam te-

v dneh veselja, pesmi in radosti,

v dneh žalosti, boleče tišine in trpljenja;

čakam te-

v dneh načrtov, opravkov, srečanj in srčne bližine,

v dneh brezciljnega tavanja, brezdelja, samote in mrzle odtujenosti;

čakam te-

v dneh, ki se pretakajo v nov dan z jutranjo zarjo in

v nočeh, ko s strahom in muko čakaš nov dan...

Tukaj sem zate, da se radujem in jočem s teboj,

tukaj sem, da te dvignem, ko omagaš pod križem življenja

in tukaj sem, da te nosim v naročju, ko tvoje noge ne zmorejo več bremen preizkušenj.

Odpiraš oči, ušesa in vse čute svojega telesa, pa me ne vidiš, ne slišiš, ne čutiš;

žalost objema tvojo dušo- skrivni vrt, v katerem cvetijo najlepše rože ljubezni, miru, upanja, življenja- tu te čakam, včeraj, danes, jutri.

Zato molim rožni venec v minevanju časa, ko človek hrepeni po rojstvu novega in s strahom zre v konec nečesa lepega, dragocenega, kot je življenje samo. **Minljivi smo in ravno ta minljivost je naš blagoslov, da se zavedamo dragocenosti časa, ki nam je dan tu-**

kaj in zdaj ter nas samih-naših misli, besed in dejanj v njem. Da za čas tuzemskega življenja z ljubeznijo ustvarjamo in negujemo odnose med ljudmi in se zavedamo, da je prekinitev odnosa greh, ki sta ga storila že Adam in Eva v rajju. Rasti moramo skozi oaze obilja in puščave pomanjkanja, v nas se morajo pretakati mirne reke dobrote in ljubezni ter struge hudournikov bolečine in preizkušenj. Moramo izkoristiti vse in nič, doživeti jutro in temo, da lahko okusimo sladkost dozorelega ob koncu zlate jeseni življenja, ki zažari v najlepšem sijaju spominov preteklih in upov prihodnjih dni. Ustvarjeni smo, da zorimo in ob koncu dni zažarimo v svetlobi Neskončnosti, ki nam pravi: »Jaz sem z vami vse dni do konca sveta.« (Mt 28,20)...

...in jaz sem v molitvi z vsemi:

-ki ta trenutek negujejo bolne in trpeče in se soočajo z najtežjo, a najdragocenejšo akcijo v življenju: sprejeti, da ni mogoče narediti ničesar, ...**reši nas vsega hudega,**

-ki se soočajo z izgubo bližnjega, ko srce ne zmore več leteti, saj mu je smrt strla krila,... naj bo **milosti polna** vedno z njimi,

-ki so prikrajšani za slovo, poslednje besede, dotike od svojih najdražjih, ki so umrli nenadne smrti ali pa so, zaradi epidemioloških ukrepov, bili ločeni od bližnjih v času poslavljanja...**naj bo Gospod z njimi, kot je Gospod bil s teboj, Marija,**

-ki morajo skozi življenje nositi breme, ki ga prinaša samomor njih bližnjih (toliko vprašanj brez odgovorov, toliko bolečine, stiske in težke popotnice za v prihodnje),...**odpusti nam naše dolge, kakor tudi mi odpustimo svojim dolžnikom,**

-ki žalujejo za nerojenim; čutili so njegov utrip, morda jim je bil dan dotik, a ni jim bilo dano videti rast in razvoj bitja, spočetega iz ljubezni,...**blagoslovljen je sad tvojega telesa,**

-ki žalujejo za odnosom, ljubeznijo, ki je v minevanju časa, iz različnih vzrokov, umrla,...**ne vpelji nas v skušnjava,**

-ki so žrtve nasilja in tudi z vsemi, ki to nasilje povzročajo-doma, v šoli, službi, vojnih nemirih,...**usmili se nas,**

-ki so se znašli v materialni in duhovni revščini,...**daj nam danes naš vsakdanji kruh...**

Rojeni smo iz ljubezni ter preizkušeni v minevanju časa, na poti zorenja v človeka, zato ne preklinjajmo teme in mračnih misli, ne zanikajmo njihovega obstoja. »Kadar smo žalostni, na tleh ali osamljeni, se moramo zavedati, da nas Bog nikoli ne bo zapustil. Njegova moč, ki presega vse druge moči, nenehno deluje v našem življenju. Ta moč je dokaz, da nas Bog ljubi, da ve, kaj prestajamo, in trpi z nami. Nikdar ne bo dovolil, da bi bili zapuščeni ali uničeni.« (Beseda med nami,nov-dec2021)

Tudi ko se soočamo z minljivostjo naših najdražjih; ko v dnu svoje duše kričimo od nemoči, ko nas razjeda bolečina spoznanja, da lahko samo spremljamo njihov križev pot kot je Marija spremljala križev pot svojega Sina, da jim z vsakdanjo oskrbo s sočutjem podajamo potni prtljago kot ga je Veronika podala Jezusu in da skrivoma, v kotičku doma, objokujemo svojo bolečino nemoči, bolečine, žalosti, kot so Jeruzalemske žene objokovale Jezusovo trpljenje. Takrat te obide spoznanje, zakaj so nekoč, veliko bolj kot danes, ko je smrt v družbi večne mladosti, odrinjena v območje nezaželenega in nesprijemljivega, ljudje **molili za srečno zadnjo uro.** Takrat se zavedaš, kako majhen in nemočen si...takrat si hvaležen za vero, upanje in ljubezen. Hvaležen, da je tudi takrat On s teboj, saj Življenje ni le v rojevanju dneva, ampak tudi v njegovem umiranju; da je strah odveč, da je veličina v minljivosti doživetega, ki ob koncu ne zbledi, ampak zažari v novi/Njegovi luči, globljem čutenju in spoznanju, da ljubezen nikoli ne mine...

...kot jagode na rožnem vencu...nikoli ni konca ne kraja, kajti v vsakem začetku je konec in v vsakem koncu je nov začetek.

»Ni smrt tisto, kar nas loči, in življenje ni, kar druž